

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
Τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν
ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
Ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Θ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ίστῳμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἔξῆς Προσόμοια.

Ὕχος δ'
Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τῶν ὄσιών τοῖς ἵχνεσιν, Ἱεράρχα Νεκτάριε, ἐν ἐσχάτοις ἔτεσιν ἡκολούθησας, τὴ καθαρὰ πολιτεία σου,
καὶ τρόπων χρηστότητι, καὶ φρονήσει ἀληθεῖ, καὶ ἀγάπης ταὶς χαρίσι, διὰ τοῦτο σε, ὁ τῶν ὅλων
Δεσπότης ἀγίασας, τῶν Ἀγίων τὴ χορεία περιφανῶς σὲ ἡρίθμησε.

Ως τὸ νέκταρ τῆς χάριτος, φερωνύμως δεξάμενος, ἰερὲ Νεκτάριε τὴ καρδία σου, τὴ τῶν σῶν λόγων
γλυκύτητι, εὐφραίνεις ἐν Πνεύματι, τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν, ὡς σοφὸς καὶ θεόπνευστος, καὶ θαυμάτων
σου, ταὶς ἀκτίσιν ἀεὶ καταπυρσεύεις, τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, λαμπρυνομένην τὴ δόξη σου.

Εἰς ὀσμὴν τὴν οὐράνιον, τῶν τιμίων λειψάνων σου, δοξασθέντων χάριτι θείου Πνεύματος, μέτ'
εὐλαβείας προστρέχοντες, Νεκτάριε Ὅσιε, ἐξ αὐτῶν ἀγιασμόν, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν κομιζόμεθα,
καὶ ίάσεις λαμβάνουσι ταχείας, οἱ νοσοῦντες ἀνιάτως, μεγαλοφώνως τίμωντές σε.

Τὴν Μονὴν ἥν ἀνήγειρας, καὶ κανόσι τετείχικας, εἰς ψυχῶν Νεκτάριε περιποίησιν, σκέπε ἀπαύστως καὶ
φύλαττε, Αἰγίνη τὴ νήσω δέ, δίδου Πάτερ δαψιλῶς, τὴν θερμήν σου ἀντίληψιν πρὸς τὸν Κύριον, ὑπὲρ
ταύτης ἀεὶ καθικετεύων, σὺν τῷ ταύτης Ποιμενάρχῃ, Διονυσίῳ τῷ μάκαρι.

Δόξα... Ὅχος α'

Δεῦτε ἄπαντες πιστοί, τὸν νεοφανῆ φωστήρα τῆς Ἐκκλησίας, Νεκτάριον τιμήσωμεν, οὗτος γὰρ ἐν ταῖς
καθ' ἡμᾶς ἡμέραις, ἐν ὀσίοτητι καὶ ἀληθείᾳ, θεοπρεπῶς πολιτευσάμενος, τῶν πάλαι Ἀγίων, τὰς ἀρετὰς
ἀνεμάξατο, καὶ σκεῦος ἐκλογῆς, κατὰ Παῦλον γενόμενος, ἐπαξίως δεδόξασται, τὴ ἀγιαστικὴ τοῦ
Πνεύματος χάριτι, παρέχων ἐνὶ ἑκάστῳ, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ὡς Ἱεράρχης ἐνθεώτατος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορώσα, πρέσβευε τῷ ἐξ
ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγίᾳ Παρθένε.

Ἀπόστιχα

Ὕχος β'
Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Νέκταρ τὸ νοητόν, τῆς χάριτος τῷ λογῷ, Νεκτάριε πηγάζεις, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησία, ὡς καθαρθεὶς τῷ
πνεύματι.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Μέγας ὡς ἀληθῶς, θεράπων τοῦ Κυρίου ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις, Νεκτάριε ἐδείχθης, καὶ τοὺς Πιστοὺς
ἐστήριξας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὄσιών αὐτοῦ.

Χαίρει πνευματικῶς, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, ὁρώσα σου τὴν χάριν, ἥν οὐρανόθεν εὗρες, Νεκτάριε Πατήρ
ἡμῶν.

Δόξα... Τριαδικὸν

Σοὶ πρεπει Παντούργέ, Τρισήλιε Θεότης, ἡ αἶνεσις καὶ δόξα, ὅτι τὸν Ἱεράρχην, τὸν θείον σου ἐδόξασας.
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Λόγοις ἐν ἰεροῖς, κηρυττεῖ σου τὴν δόξαν Παρθένε Θεοτόκε, Νεκτάριος ὁ θεῖος, ὁ δοξασθεὶς τῷ
Πνεύματί.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος α' Τῆς ἑρήμου πολίτης

Σηλυβρίας τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν ἔφορον, τὸν ἐσχάτοις χρόνοις φανέντα, ἀρετῆς φίλον γνήσιον,
Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἔνθεον θεράποντα Χριστοῦ, ἀναβλύζεις γὰρ ίάσεις παντοδαπᾶς, τοὶς
εὐλαβῶς κραυγάζουσι, δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι
διὰ σοῦ, πάσιν ίάματα.

Ἐτερον Ἡχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ὥσιως ἐβίωσας, ὡς Ἱεράρχης σοφός, δοξάσας τὸν Κύριον, δι' ἐναρέτου ζωῆς, Νεκτάριε Ὅσιε. Ὁθεν του
Παρακλήτου, δοξασθεὶς τῇ δυνάμει, δαίμονας ἀπελαύνεις, καὶ νοσοῦντας ίᾶσαι, τους πιστῶς
προσιόντας, τοὶς θείοις λειψάνοις σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Το ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοὶς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος, δι' οὐ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνάρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ίστῳμεν στίχους ζ' καὶ
ψάλλομεν τὰ ἔξῆς Προσόμοια.

Ὕχος α' Ω τοῦ παπαδόξου θαύματος

ὝΩ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν ἐσχάτοις καιροίς, ὥσπερ τῷ λύχνος πάμφωτος, Νεκτάριος ὁ σοφός, τῷ
κόσμῳ ἔλαμψε, καὶ ηὗγασε τοὶς Πιστοίς, Εὐαγγελίου τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον, ἐν λόγῳ θεοπρεπεῖ, καὶ
πολιτείᾳ ἀμέμπτῳ καὶ κρείττονι. Ὁθεν τὴν Παρακλήτου, δωρεὰ δεδόξασται, καὶ παρέχει ἀπαύστως,
τοὶς αἰτοῦσι τὰ ίάματα.

Ιαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ! Σὺ γὰρ ὡς ὑπέσχου, θαυμαστῶς ἐδόξασας, Νεκτάριον τὸν σοφόν, ὡς
φίλον γνήσιον, θαυμάτων τῇ δωρεά, τὸν σὲ δοξάσαντα βίου λαμπρότητι, δεικνύων πᾶσι σαφῶς, τῆς
πρὸς σὲ Σῶτερ ἀγάπης τὴν δύναμιν. Ὁθεν ταὶς αὐτοῦ πρεσβείαις, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ εἰρήνην
τελείαν, ἡμῖν δίδου Ὑπεράγαθε.

Σήμερον λαμπρῶς εὐφραίνονται, τὴν καινὴν σου μνήμην, τῶν πιστῶν οἱ σύλλογοι, Νεκτάριε ἱερέ,
ύμνολογοῦντες σε, χορεύει δὲ μυστικῶς, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλήσια τῇ δόξῃ σου, ἐδραίωμα ἀρραγές, ἐν
ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις εὐρούσα σε, ἔξαιρέτως δὲ ἡ νῆσος, τῆς Αἰγίνης γάννυται, ὥσπερ ὅλβον
πλουτοῦσα, τὰ μυρίπνοά σου λείψανα.

Προσόμοια ἔτερα

Ὕχος β' Ποίοις εὐφημιῶν

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν ἀρτιφανῶς ἀναλάμψαντα, καὶ τὴν
Ἐκκλησίαν φαιδρύναντα, ταὶς τῆς εὐσεβείας λαμπηδόσι, τὸ νέον, των Ὁρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα, τῶν
πάλαι, Ἀρχιερέων τὸν ὁμόζηλον, τὴν γὰρ αὐτῶν πολιτεία, νουνεχῶς στοιχήσας, ἐδοξάσθη παρὰ Χριστοῦ,
τοῦ πᾶσι παρέχοντος, δι' αὐτοῦ τὸ μεγαέλεος.

Ποίοις μελωδικοὶς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τοῦ Θεοῦ τὸν θεῖον θεράποντα, καὶ τῶν

άρετῶν τὸ κειμήλιον, τῆς θεολογίας τὴν Κιθάραν, τὸν ἄρτι τὴν Ἐκκλησίαν ἀναβλύσαντα, τὸ νέκταρ, τῆς εὐσεβείας τὸ οὐράνιον, λόγῳ τῆς χάριτος θείω, ἐκ σοφῶν χειλέων, καὶ θαυμάτων τὴν δωρεάν, θεόθεν δεξάμενον, τὸν θεόληπτον Νεκτάριον.

Ποίοις πνευματικοὶς ρήμασι, μακαρίσωμέν σε Ἱεράρχα; τὸν ἐν μέσῳ κόσμου βιώσαντα, βίον ἀληθῶς ἐνθεώτατον, πράξεσιν ὁσίαις καὶ ἀμέμπτοις, ἐντεῦθεν, Μονήν ἀγίαν Θεῷ ἴδρυσας, ὡς ἄλλον, ψυχῶν λιμένα ἀκλυδώνιστον, ἐν τῇ Αἰγίνῃ τῇ νήσῳ, ἵν απαύστως σκέπε, σὺν τῷ ταύτης καθηγητῇ, Νεκτάριε Ὅσιε, Διονυσίῳ τῷ θεόφρονι.

Δόξα... Ἡχος πλ. β'

Σήμερον φαιδρώς ἐξέλαμψεν, ως ἀστὴρ νεοφανῆς, ἡ νέα πανήγυρις τοῦ Ἱεράρχου Νεκταρίου, τὴν Ἐκκλησίαν καταλαμπρύνουσα. Δεῦτε οὖν, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, τούτῳ ἐκβοήσωμεν, χαίροις ὁ των πάλαι ὄσιων, χαρακτηρίσας τὴν ζωήν, ἐν ἡμέραις πονηραῖς, ἐν αἷς ἡ τῶν πολλῶν ἀγάπη ἐψύγη, ως ἔφη ὁ Σωτήρ, χαίροις ὁ τῇ παιδείᾳ τὴν ἀρετὴν συνάψας, καὶ τῷ λόγῳ τῆς σοφίας σου, τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς φαιδρύνας, χαίροις Ἀρχιερέων καλλονή, τῆς Αἰγίνης προστάτης, καὶ τῆς οἰκείας Μονῆς, ἀντιλήπτωρ θερμότατος. Διὸ παμμάκαρ Νεκτάριε, τῷ τῆς θείας μεγαλωσύνης θρόνῳ παριστάμενος, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Ό αὐτὸς

Τις μὴ μακαρίσει σὲ Παναγία Παρθένε, τὶς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προϊλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς ὅιδε φρόνησιν. Κρεῖστον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὃ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἡμᾶς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῶς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προϊεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοὶς ἀνθρώπων. Ὄτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ Ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά. Ὄτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοὶς νοοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοὶς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὗ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ, βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροὶ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἐσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὄσιοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοὶς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾶ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐλὴ λυται ἐλπίς, νίδος γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν

άναπαύσεται σοφία. Άγαπᾶ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὄδῳ. Σοφίᾳ Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ, φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ύπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. Ὁ ὁρθίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὄτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἑραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἔξεζήτησα ἐκ νεοτητός μου, καὶ ἔζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὄτι ὁ πάντων Δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἀρεταί, σωφροσύνη δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὃν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τίς, ὅιδε τὰ ἀρχαία καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι συμβουλὸς ἔστιν ἀγαθή. Ὄτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τὴ σοφία σου κατασκευάσας τὸν ἀνθρωπὸν, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ύπὸ σου γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὄσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δὸς μοὶ τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ μὲ ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παιδῶν σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ νιὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαρούσά μοὶ διδάξῃ με, τὶ εὐάρεστόν ἔστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ μὲ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα.

Ὕχος α'

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ Ὁρθόδοξος Ἑκκλησία, ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ νύμφη ἡ ἐκλεκτή, τοῦ οὐρανίου Βασιλέως. Ιδοὺ γὰρ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γενεά, ὁ ἀληθῆς τοῦ Χρίστου Ἱεράρχης, Νεκτάριος ὁ Ὀσιος, τὰ πάλαι σοὶ θεόθεν δεδογμένα, ἔτι ἄπαξ σφραγίζει, καὶ διαπρωσίως κηρύττει, τὴ δόξῃ ἡ ἐδοξάσθη, παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ. Ὁθεν στῦλον καὶ ἐδραίωμα, τοῦτον κεκτημένη, καὶ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ τὴν χάριν ὁρῶσα, τῷ νυμφίῳ σου βόησον, Κύριε δόξα σοί.

Ὕχος β'

Τὶς μὴ σκιρτήσει; τὶς μὴ χορεύσει τῷ πνεύματι, ἐπὶ τῇ νέᾳ πανηγύρει, τοῦ Ἱεράρχου Νεκταρίου; πᾶσα γὰρ ψυχὴ ἀγάλλεται, ὥρῶσα τοῦτον δεδοξασμένον, καὶ τῶν Ἅγιων ισοστάσιον, καὶ ἐν θαύμασι περιφανῆ, ὅθεν τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὴν λαμπρότητα, καὶ τῶν προτερημάτων τὴν ὄσιότητα, μακαρίζοντες βοήσωμεν. Ἰησοῦς Χριστός χθὲς καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕχος γ'

Δαβιτικὴν ἀναλαβόντες ρήσιν, τῷ Ἱερομύστῃ Νεκταρίῳ, προσφόρως βοήσωμεν λέγοντες, Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοὶ ἔσται, παμμακάριστε Πάτερ, σὺ γὰρ σωφρόνως καὶ ἀμέμπτως πολιτευσάμενος, οὐρανόφρων ἐν βίῳ ὕφθης, καὶ Ἱεράρχης ὁσιος καὶ ἄκακος, καὶ Ἱεροπρεπῶς τὰ πρὸς Θεὸν τελέσας, σοφῶς διηκόνησας, τῇ Ἑκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν θαύμασιν ἀξίως δοξασθείς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις προφθάνεις, καὶ παρέχεις ἐνὶ ἑκάστῳ, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὕχος δ'

Τῷ λόγῳ τῆς χάριτος διαπρέψας, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐργάτης δόκιμος ὕφθης, Πάτερ Νεκτάριε, καὶ στόμα θεῖον προφητικῶς, καὶ τῆς κοσμικῆς ἀποστάτας συγχύσεως, δι' ἡσύχιας Θεῷ ἡνώθης, ἐν τῇ νήσῳ Αἰγίνῃ γενόμενος, ἐν ᾧ ψυχῶν ἐγείρας φροντιστήριον, καὶ τύπος ἀρετῶν ταῖς μοναζούσαις γεγονῶς, καὶ πατήρ καὶ διδάσκαλος, τὸν ὄσιοις πρέποντα ὑπὸ κεκοίησαι, πρεσβεύων ἀπαύστως, ύπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αὐτὸς

Ως ἰερὸς ὁ βίος σου, καὶ τῷ Θεῷ εὐάρεστος, θεοφόρε Νεκτάριε, ώς ξένα σου τὰ θαύματα, ἢ καθ' ἐκάστην τελεῖς, τὴ δεδομένη σοὶ χάριτι! Τὶς οὖν μὴ θαυμάσει σε, τὸν ὄντως ἀξιάγαστον; ή τὶς μὴ δοξάσει σε, τὸν παρὰ Θεοῦ δοξασθέντα; πηγὴ γὰρ ίαμάτων ὕφθησαν, τὰ θεία σου λείψανα, χαλεπὰς γὰρ ἀσθενείας ἴωνται, καὶ πνεύματα διώκουσιν ἀκάθαρτα, καὶ πᾶς πιστῶς προστρέχων, ψυχῶν σωτηρίαν λαμβάνει καὶ σωμάτων θεραπείαν, Χριστὸν δοξάζων, τὸν θαυμαστῶς σὲ δοξάσαντα.

Δόξα... Ὕχος πλ. α'

Δεῦτε τῶν πιστῶν αἱ πατριαί, δεῦτε ἐν Αἰγίνῃ συνδράμωμεν, ξενοπρεπῆ θαυμάσια, ἢ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου, ἀρτίως ἐργάσατο, τὸν γὰρ θεόφρονα Νεκτάριον, ώς εὐαγγελικῶς ἐμπρέψαντα, ἀθανάτοις

χάρισι δοξάζει, ώς ἀψευδῶς ἐπηγγείλατο. Ὅθεν καὶ τὰ σεπτὰ αὐτοῦ ὄστέα, πλήρη εὐωδίας ἀνέδειξε καὶ πηγὴν ίάσεων, τοῖς εὐλαβῶς προσιοῦσιν, ἐξ ὧν Ὁσμῆς ζωῆς ἐμφορούμενοι, δαβιτικῶς βοήσωμεν, Μέγας εἰ̄ Κύριε, καὶ τῆς μεγαλωσύνης σου οὐκ ἔσται πέρας, δι' ἣς φιλάνθρωπε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατάχρεος, τὴν πόλιν τὴν Ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ὀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια

“Ηχος πλ. α' Χαίροις ἀσχητικῶν

Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροίς, ἐξανατείλας ώς ἀστὴρ οὐρανόφωτος, καὶ αἴγλη τῶν σῶν θαυμάτων, φωταγωγῶν νοητῶς, τους ἐσκοτισμένους ἐν τοῖς πάθεσιν, ὁ νούς ὁ θεόληπτος, ὁ φωτὸς θείου ἔμπλεως, ὁ ἐν τῷ νόμῳ, μελετήσας ώς γέγραπται, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν συνέσει Νεκτάριε, λύχνος ὁ παμφαέστατος, ὁ ἥδη τῷ βίῳ σου, τῆς εὐσεβείας τὸ φέγγος, αὐγάζων Πάτερ τοὺς πέρασι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἴον πνευματικὸν διελθῶν, ἐν οὐρανίῳ Ιεράρχα φρονήματι, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἀγίου, δοχεῖον ὥφθης σεπτόν, ταπεινοφροσύνη σεμνυνόμενος, καὶ τρόποις χρηστότητος, καὶ ἀπλάστοις σου ἥθεσι, τὴν τῆς ψυχῆς σου, ὑποφαίνων λαμπρότητα, δι' ἣς γέγονεν, ἐν ἀγίοις ὁ κλήρος σου. Ὅθεν τὴν τῶν λειψάνων σου σορὸν τὴν μυρίπνοον, περικυκλοῦντες βοῶμεν, ἐν κατανύξει Νεκτάριε, ἡμῖν σωτηρίαν, καὶ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, δίδου ἐκάστοτε.

Στίχ. Οἱ ιερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, δεδοξασμένον σὲ ὄρῶσα Νεκτάριε, ἐν δόξῃ τὴν οὐρανίων, καὶ μεγαλύνει Χριστόν, τὸν θαυματουργὸν σὲ ἀναδείξαντα, ἡ νῆσος Αἰγίνης δέ, ἐξαιρέτως φαιδρύνεται, ώς κεκτημένη τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ώς ἀκένωτον, θησαυρὸν ἀγιάσματος. Πλέον δὲ τούτων γάννυται, Μονή σου ἡ ἔνθεος, πρός σὲ ἀεὶ ἀφορῶσα, καὶ ἐκβοῶσα σὸν δάκρυσι. Σὺ δόξα μου πέλεις, καὶ ἀντίληψις καὶ σκέπη, Πάτερ καὶ ἔφορος.

Δόξα... “Ηχος πλ. δ'

Ἐχει μὲν ἡ οὐράνιος Ιερουσαλήμ, τὴν ἡγιασμένην ψυχήν σου, σὺν τοῖς τῶν Ἀγίων πνεύμασιν, ἀοιδίμε Νεκτάριε. Ἐχει δὲ καὶ ἡ νῆσος Αἰγίνης, τὰ χαριτόβρυντά σου λείψανα, πλοῦτον θεόσδοτον, καὶ ιατρεῖον ἄμισθον, παντοίων ἀρρωστημάτων, καὶ πάσης θλίψεως, ἐν αὐτοῖς γὰρ προστρέχοντες, πανταχόθεν οἱ πάσχοντες, τάς ίάσεις κομίζονται, καὶ τα πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ εὐχαρίστω φωνὴ δοξάουσι, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον. Ὡ πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν ίκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νὺν τὰς ἡμῶν ίκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Απολυτίκιον “Ηχος α' Τῆς ἐρήμου πολίτης

Σηλυβρίας τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν ἔφορον, τὸν ἐσχάτοις χρόνοις φανέντα, ἀρετῆς φίλον γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ώς ἔνθεον θεράποντα Χριστοῦ, ἀναβλύζεις γὰρ ίάσεις παντοδαπᾶς, τοὶς εὐλαβῶς κραυγάζουσι, δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πάσιν ίάματα.

“Ἐτερον “Ηχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Οσίως ἐβίωσας, ώς Ιεράρχης σοφός, δοξάσας τὸν Κύριον, δι' ἐναρέτου ζωῆς, Νεκτάριε Ὁσιε. Ὅθεν του Παρακλήτου, δοξασθεὶς τῇ δυνάμει, δαίμονας ἀπελαύνεις, καὶ νοσοῦντας ίᾶσαι, τους πιστῶς προσιόντας, τοὶς θείοις λειψάνοις σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Το ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἔνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὐ ἀναστίσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα

Ὕχος α'

Τὸν ταφὸν σου Σωτὴρ

Ως ἥλιος λαμπρός, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ἀνέτειλας ἡμῖν, τὴν ὁσία ζωὴν σου, Νεκτάριε Ὅσιε, καὶ πρὸς δόξαν καὶ αἴνεσιν, πάντας ἥγειρας, Χριστοῦ τοῦ πάντων Δεσπότου, τοῦ σὲ δείξαντος, δεδοξασμένον σὲ Πάτερ, θαυμάτων δυνάμεσι.

Δόξα... Ὄμοιον

Ιάσεις δαψιλεῖς, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, πηγάζει θαυμαστῶς, θεϊκὴ χορηγία, ἡ πάντιμος κάρα σου, μυστικῶς κατευφραίνουσα, τὴν τοῦ Πνεύματος, μυρεψικὴ εὐωδία, τους προστρέχοντας, μέτ' εὐλαβείας καὶ πόθου, τὴν σὴν Μονὴν Ἀγιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Αἱμάτων ἐξ ἀγνῶν, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων, τεκοῦσα καὶ ὁ ἦν, μὴ τραπέντα μηδόλως, παρθένος διέμεινας, μετὰ τόκον καὶ ἄφραστον, ὅθεν ἀπαντες, τὰ μεγαλειὰ σου Κόρη, μεγαλύνομεν, καὶ τὴν θερμή σου πρεσβεία, σωθῆναι ἐλπίζομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα

Ὕχος γ'

Τὴν ώραιότητα

Τὴν καθαρότητα, τῆς πολιτείας σου, καὶ τὴν εὐθύτητα, Πάτερ τῶν τρόπων σου, ως προσφορὰν πνευματικήν, δεξάμενος ὁ Δεσπότης, ιαμάτων κρήνην σε, ἐν Αἰγίνῃ ἀνέδειξε, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι, τοῖς ἀγίοις λειψάνοις σου, τοῖς νέμουσιν ὁσμὴν οὐρανίαν, πᾶσι καὶ θείαν εὐωδίαν.

Δόξα... Ὕχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Καταπλήττει ἀληθῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, ἡ δοθεισὰ σοὶ σοφέ, θαυμάτων χάρις ἐκ Θεοῦ, ἡ ἐν τοῖς θείοις λειψάνοις σου ἐνεργουμένη. Ὅθεν τὴν Μονὴν, τὴν σὴν συρρέουστι, πλήθη εὐσεβῶν ἐκ πάσης τάξεως, καὶ οἱ νοσοῦντες ὑγείαν λαμβάνουσι, τὴν ἀντιλήψει σου Ἀγιε, ἐν εὐφροσύνῃ, Χριστὸν ὑμνοῦντες, τὸν ἀγιάσαντά σε Ὅσιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ο τῶν ὅλων συνοχεύς, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητής, συνεσχέθη ὑπὲρ νοῦν, ὅλος τὴν θεία σου γαστρί, μὴ ἀποστὰς τῆς Πατρικῆς μονῆς Ἀχραντε, διπλοῦς δὲ ἐκ τῆς σῆς, μήτρας προέδοαμεν, ἄνθρωπος ὄμοιος, καὶ Θεὸς τέλειος, καὶ τοῦ Αδάμ τὴν φύσιν ἐθέωσε, καὶ πάντα κόσμον διέσωσεν. Αὐτὸν δυσώπει, Θεογεννῆτορ, σωθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα

Ὕχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Όρθοδόξων δογμάτων έρμηνευτής, διδαχῶν θεοφθόγγων ὑφηγητής, δεικνύμενος Ὅσιε, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος, τῶν εὐσεβῶν ρύθμίζεις, ἐνθέως τὸ φρόνημα, πρὸς θεῖκην ἀγάπην, καὶ τρίβον σωτηρίον. Ὅθεν ἐν Αἰγίνῃ, θεοφρόνως ἐγείρεις, Μονὴν σεπτὴν Ὅσιε, εἰς ψυχῶν περιποίησιν, Θεοφόρε Νεκτάριε, ἐν ἡ Μοναζουσῶν ἡ πληθύς, τὰ σεπτά σου προσκυνοῦσα λείψανα, εὐλαβῶς ἑορτάζει, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μανναδόχον σὲ στάμνον καὶ λογικήν, φωτοφόρον λυχνίαν καὶ θεαυγή, ὁ θεῖος Νεκτάριος, ἐπιστάμενος Ἀχραντε, ταὶς σαις φωταγωγίαις, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀρετῆς ἐργάτης, ἀξίως πεφώτισται, ὅθεν σὲ παρθένον, ἐν ταυτῷ καὶ Μητέρα, Χριστοῦ πανακήρατον, ὁρθοδόξως ἐκήρυξε, Θεοτόκε Πανύμνητε. Καὶ νῦν τῆς τοῦ Υἱοῦ σου Ἀγνή, ἀπολαύων ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζει, τὴν ἄρρητον δόξαν σου.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ μὲ πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἄγιο Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τὴ τριαδικὴ Μονάδι ίεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἄγιο Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρέιθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Οἱ ιερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δίκαιοισύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(Κέφ. κδ'. 42-47)

Εἶπεν ὁ Κύριος, γρηγορεῖτε...

Ο Ν' Ψαλμὸς

Δόξα...

Ταὶς τοῦ Ἱεράρχου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταὶς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὰ ὀνόμημά μου.

Ίδιόμελον Ἡχος πλ. β'

Σήμερον ὁ Θεοφόρος Νεκτάριος, τὸ νεον τῆς Ἐκκλησίας ἀγλάΐσμα, τὸν τῆς ἀρετῆς περάνας δρόμον, τὴν πρὸς οὐρανὸν πορείαν ἐποιήσατο, καὶ ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι σκηνώσας, ἀνακεκαλυμμένως τρυφῇ, τοῦ ἔντονος τῆς ζωῆς, τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, τὰς ἐλλάμψεις δεχόμενος, ἥμιν δὲ ἐξαιτεῖται, κινδύνων ἀπαλλαγήν, καὶ εἰρήνην σταθηράν, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα οι Κανόνες. Της Θεοτόκου εἰς σ' καὶ τοῦ Αγίου οἱ δύο εἰς η'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου φέρων τὴν δὲ ἀκροστιχίδα.

Χαρὰς νοητῆς ἀξίωσόν με Κόρη. Γερασίμου.

Ωδὴ α' Ἡχος α'
Ο Ειρμὸς

Ωδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ύψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ ὅτι δεδόξασται. (**Δίς**)

Χαρίτων τὴν ἄβυσσον σαρκὶ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, χάριν μοὶ δώρησαι, τοὶς χείλεσί μου Ἀγνή, ὅπως ὑμνήσω εὐσεβῶς, τὰ μεγαλειά σου.

Ἀνήροτος ἄρουρα, Παρθένε ὥφθης, ἀσπόρως βλαστήσασα, ζωῆς τὸν πρύτανιν, τον ἐκ τῆς πάλαι φθορᾶς, ζωοποιήσαντα ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

Ἴημάτων αἰνίγματα, προφητοφθόγγων, ἐν σοὶ πέρας ἔλαβον, Παρθένε Ἄχραντε, σὺ γὰρ τεκοῦσα Χριστόν, τύπους τοῦ Νόμου καὶ σκιάς, σαφῶς ἐπλήρωσας.

Ἀνθήσασαν ῥάβδον σε, ὁ Ἡσαΐας, Παρθένε προέγραψεν, ἐν θείῳ Πνεύματι, σὺ γὰρ Χριστὸν τὸν Θεόν, οἵᾳ πὲρ ἄνθος μυστικόν, ἀφράστως ἥνθησας.

Κανὼν τοῦ Ἅγιου οὐ δέκατη

Νεκταρίω αἴνεσις τῷ θεηγόρῳ. Γερασίμου.

Ὕχος καὶ Είρμὸς ὁ αὐτὸς

Νοός μου τὴν ζόφωσιν, τῶν πρεσβειῶν σου, φωτὶ διασκέδασον, καὶ λόγον δίδου μοί, ὃς ἀν ὑμνήσω φαιδρώς, Νεκτάριε θαυματουργέ, τὴν θείαν μνήμην σου.

Ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν, ἐξανατείλας, ὡς ἥλιος ἄδυτος, φωτὶ τῶν ἔργων σου, Εὐαγγελίου τὸ φῶς, ἐκφαίνεις Πάτερ θαυμαστῶς, πᾶσι τοὶς πέρασι.

Κατ ἔχνος Νεκτάριε, ἀκολουθήσας, ζωῆς καθαρότητι, τοὶς πάλαι Ὁσιε, Ἀρχιερεύσι Χριστοῦ, ἵσος εὐκλείας τῆς αὐτῶν, ὥφθης καὶ μέτοχος.

Θεοτοκίον

Τὴν φύσιν τὴν ἀστεκτον, ἐν τῇ γαστρί σου, ἀφλέκτως βαστάσασα, σαρκὶ γεγέννηκας, δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ, Χριστὸν τὸν πάντων Ποιητήν, Παρθένε Ἄχραντε.

Κανὼν δεύτερος οὐ δέκατη

Νέκταρ ζωῆς ἡμῖν Πάτερ δίδως. Γερασίμου.

Ὕχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐμφορηθεὶς βίῳ κρείττονι, τὸ νέκταρ τῆς χάριτος, ἥδη ἀνέβλυσας, καὶ κατηύφρανας, ἡμῶν τὰς διανοίας, Νεκτάριε Ὁσιε, τοὶς σοὶς χαρίσμασι.

Ἐέρτιον αἴνεσιν, ἀγαλλομένη προσάδει σοί, καὶ νέαν πανήγυριν, κροτεῖ σοὶ Ἅγιε, ή Ὁρθόδοξος, Ἅγια Ἐκκλησία, τῇ σὴν ἀγιότητι, ἔχθροὺς αἰσχύνοντα.

Κοσμήσας τὸν βίον σου, ἀπὸ νεότητος Ὁσιε, ἥθῶν τῇ σεμνότητι, τῆς ἀρετῆς ἐραστής, ὥφθης γνήσιος, καὶ τῆς σοφίας μυστής, ἐνθέω φρονήματι, Πάτερ Νεκτάριε.

Θεοτοκίον

Τὴν πάντων Βασίλισσαν, καὶ ἀειπάρθενον Δέσποιναν, ὑμῶν θείοις λόγοις σου, ἐκ ταύτης ἔλαβες, σθένος ἄμαχον, καὶ πειρασμῶν ἐφόδους, ἐν βίῳ ὑπέμεινας, ἀνδρείως Ἅγιε.

Καταβασία

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὁφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ωδὴ γ' Ὁ Είρμὸς

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστε ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανῶν, στερέωσας τὸν

δεύτερον, καὶ δράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γὴν Παντοδύναμε. (**Δίς**)

Σκηνὴ τοῦ Λόγου ἡ ἀμόλυντος, τὸ τῆς θείας δόξης ἀγίασμα, ὁ οὐρανὸς ὁ λογικός, ἐξ οὗ κόσμῳ ἀνέτειλεν ὁ ζωῆς ἄδυτος ἥλιος, Θεοτόκος ὑμνείσθω μοί.

Νόμους τῆς φύσεως διέλαθες, καὶ τὸν νομοδότην καὶ Κύριον, δίχα φθοράς τε καὶ φυρμοῦ, Θεοτόκε ἐκύησας, ζωῆς νέας ἐγκαινίζοντα, τους νόμους ἐν Πνεύματι.

὾ορος ἐδείχθης ἀλατόμητον, καὶ δασὺ καὶ πῖον ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ ἀπτόμενος Δέσποινα, τῶν ὄρέων καὶ καπνίζονται, ὡς φησὶ Δαβὶδ ὁ Δίκαιος.

Ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος, τὸ θεοπρεπὲς ἴλαστήριον, τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ, ὁ εὐώδης παράδεισος, ἀνυμνείσθω θείοις ἄσμασιν, ἡ Παρθένος καὶ Δέσποινα.

Τοῦ Ἅγίου

Ο αὐτὸς

Ἀγάπη θεία ἐκ νεότητος, Πάτερ, ιερῶς στοιχειούμενος, ἀκολουθῆσαι τῷ Χριστῷ ἡρετίσω Νεκτάριε, καὶ ἐκ πάσης ματαιότητος, ἐμφρόνως ἐμάκρυνας.

Γησεοὶ Πάτερ τῶν χειλέων σου, στάζεις γλυκασμὸν τὸν οὐρανίον, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, δεχομένων τὸν λόγον σου, καὶ παιδεύεις πρὸς τὰ κρείττονα, πιστῶν τὴν διάνοιαν.

Ιεραρχῶν νέον ἀγλαῖσμα, ὕφθης Ιεράρχα Νεκτάριε, ἀγιωσύνην ἀληθῆ, ἐνδυσάμενος Ὁσιε, πολιτείας καθαρότητι, διὸ εὐφημούμενός σε.

Θεοτοκίον

Ωραϊσμένη ὑπὲρ ἔννοιαν, ταὶς τῆς παρθενίας λαμπρότησι, τίκτεις Θεὸν ὑπερφυῶς, μετὰ σώματος Ἀχραντε, καὶ τῆς Εᾶς τὸ κατάκριμα, ἐν τῷ τόκῳ σου ἔλυσας.

Δεύτερος

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους

Ἀγίων σοφῶς Ἰχνηλατήσας, τους τρόπους καὶ πράξεις τὰς ἀγνάς, τὸν νοῦν σου καθηγίασας, ἐν πάσῃ ὁσιότητι, Νεκτάριε μακάριε, καὶ τὴν καρδίαν ἐκάθηρας.

Γαντίσματι ὕδατος τοῦ θείου, τὴν βλάβην τῶν δένδρων καὶ φυτῶν, ἀπήλασας Νεκτάριε, καὶ πλοῦτος θείας χάριτος, τοὶς Αἰγινήταις πέφηνας, θαυμαστωθεὶς θείω Πνεύματι.

Ζωὴν τὴν ἡσύχιον ποθήσας, Μονὴν ὡκοδόμησας σεπτην, ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ὁσιε, καὶ τύπος θείων πράξεων, ἐν ταύτῃ ἐχρημάτισας, ταὶς μοναζούσαις Νεκτάριε.

Θεοτοκίον

Ως Μήτηρ Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου, σπλαγχνίσθητι Κόρη ἐπ' ἐμοί, καὶ ἵασαι τὸν καύσωνα, τὸν τῆς φυχῆς μου δέομαι, τὴ δρόσω τῆς σῆς χάριτος, ἵνα σωθεῖς μεγαλύνω σε.

Καταβασία

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζώσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα Ὁχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἀρετῆς διανύσας τὸν δρόμον Ὁσιε, θεοπρεπῶς μετετέθης πρὸς τὴν ἀγήρω ζωήν, καὶ ἀγίων κοινωνὸς ὕφθης Νεκτάριε, μεθ' ὧν πρέσβευε ἀεί, τῷ Παντάνακτι Χριστῷ, δοθῆναι πταισμάτων λύσιν, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, τοὶς ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ὑπέρτιμον στάμνον καὶ θεοχώρητον, τὴν ἀειπαρθένον Κόρην καὶ Θεοτόκον Αγνήν, ἀνυμνήσωμεν

πιστοὶ καὶ μεγαλύνωμεν, ὅτι ἐρρύσατο ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀράς, τεκοῦσα ἀπειρογάμως, τὸν Ὑπερούσιον Λόγον, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

‘Ωδὴ δ’ Ὁ Εἱρμὸς

Ἐν Πνεύματι προβλέπων Προφήτα Ἀββακούμ, την του Λόγου σάρκωσιν ἐκήρυξες βοῶν, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήση. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. (Δίς)

Τὴν ἄχραντόν σου μήτραν ὡς θρόνον νοητόν, ὁ Χριστὸς ἀνέδειξεν ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἐν τοῖς κόλποις του Πατρὸς ἀεὶ ὑπάρχων, καὶ ἐν γαστρί σου ὅλος ὅλως ἐνωθείς μοί, ὅθεν ἐπαξίως ὑμνούμεν σε.

Ἡ πύλη ἣν προεῖδεν ὁ Ἱεζεκιήλ, λαμπομένην Ἀχραντε αὐγαὶς παρθενικαίς, δι' ἣς διῆλθεν ὁ πάντα κτίσας Λόγος καὶ κεκλεισμένην σὲ λιπῶν μετὰ τὸν τόκον, σὺ εἰ Θεοτόκε Πανάχραντε.

Σιών Θεοῦ ὡράθης καὶ κῆπος εὐθαλής, καὶ κλίνη πορφυρόστρωτος καὶ κλῖμαξ ὑψηλή, σὺ γὰρ ἐν νόμῳ τυπικῷ προκηρυχθεῖσα, τὴν τῶν συμβόλων διετράνωσας εἰκόνα, τὸν Δημιουργὸν σωματώσασα.

Ἀφλέκτως συλλαβοῦσα τὸ φῶς τὸ Πατρικόν, τον ἐν πυρὶ λαλήσαντα καὶ γνόφῳ ἐν Σινᾶ, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου βαατάζεις ὥσπερ βρέφος, ἀκαταφλεκτῶς ὡς ἡ βατος Θεοτόκε, τὸν Δημιουργὸν πάσης Κτίσεως.

Τοῦ Άγίου

‘Ο αὐτὸς

Ἄγιος σου τὸν βίον ἀνύσας ἐπὶ γῆς, Ἅγιον πάντων σύσκηνος ὡφθής ἐν οὐρανοῖς, τῶν δὲ λειψάνων σου ἡ θήκη ἀναβλύζει, ἀγιασμὸν καὶ σωτηρίαν τοὶς τελοῦσι, νόσοις Ιεράρχα καὶ θλίψεσι.

Ἔρευσας ὁσίως σοφὲ καὶ καθαρῶς, ὡς ἰερεὺς εὐπρόσδεκτος Χριστῷ τῷ παντουργῷ, καὶ ὡς θυσίαν καθαρὰν αὐτῷ προσήξας, τὴν ἀκτηλίδωτον ζωὴν σου Ιεράρχα, ὅθεν κατ' ἀξίαν δεδόξασαι.

Νοσήματα ποικίλα καὶ πάθη χαλεπά, ἡ παναγία κάρα σου ἵαται θαυμαστῶς, ἡ γὰρ ἐν ταύτῃ ἐνοικοῦσα θεία χαρις, ποικιλοτρόπως ἐνεργεῖ τοὶς προσιοῦσι, κατ' ἀναλογίαν τῆς Πίστεως.

Θεοτοκίον

Στέχθη ἐκ γαστρός σου μορφὴ τὴν καθ' ἡμᾶς, ὁ ἄϋλος ὃν πρότερον μεῖνας ὡς ἦν Θεός, καὶ ἀναπλάσας τὸν Ἄδαμ ἐκ τῆς κατάρας, τέκνα Θεοῦ ἀναδεικνύει τους ἐν πίστει, σὲ ὡς Θεοτόκον δοξάζοντας.

Δεύτερος

‘Ο καθήμενος ἐν δόξῃ

Ἡ σορὸς τῶν σῶν λειψάνων, τὴν ὀσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ την, εὐωδίαν Πάτερ τῆς ζωῆς τὴν οὐράνιον, ἀρωματίζει Νεκτάριε μακάριε, κατευφραίνουσα, τους πρὸς αὐτὴν καταφεύγοντας.

Σώματός σου τὰς ὀρέξεις, κατεμάρανας Ὅσιε, προσευχὴ συντόνω, καὶ τὴν ἐγκρατεία Νεκτάριε, τῆς δὲ ψυχῆς τὰς δυνάμεις ἀνεπτέρωσας, θείω ἔρωτι, πρὸς τὰς ἐλλάμψεις τοῦ Πνεύματος.

Ἡ κολούθησας ἀμέμπτως, τοὶς χρηστοὶς Πάτερ τρόποις σου, τῷ Διονυσίῳ, τῷ Αἰγίνης θείῳ ποιμάντορι, μεθ' οὐ τῆς ἄνω μετέχων δόξης Ἅγιε, ταύτην σώζεσθαι, ἀεὶ τὴν νῆσον ἱκέτευε.

Θεοτοκίον

Μετὰ σώματος τεκοῦσα, τὸν ἀσωμάτον Κύριον, Κεχαριτωμένη, ὡφθης ἀσωμάτων Δυνάμεων, ἀγιωτέρα Ἀγνὴ καὶ ὑπερέχουσα, ὅθεν ἄπαντες, ὑμνολογοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Καταβασία

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

‘Ωδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

Τὴν σην εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱε τοῦ Θεοῦ, ὅλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις. (**Δίς**)

Ξενίζεις τὴ γεννήσει σου, Ἀγγέλων χορούς, καὶ σώζεις τῷ σῷ τόκῳ, βροτῶν τὰ συστήματα, σὺ γὰρ Χριστὸν ἀφθόρως ἔτεκες, τον τὰ διεστώτα, συνάψαντα Παρθένε.

Ἴατρευσον Πανάμωμε, ψυχὴν τὴν ἐμήν, δεινῶς φαρμαχθεῖσαν, κακίστη ἀμαρτία, καὶ πρὸς τὸ φῶς μὲ καθοδήγησον, ἐναρέτου βίου, τὴ χάριτι σου Κόρη.

Ως ἄνθος σὲ πανεύοισμον, ὁ Λόγος εὑρῶν, ἀκανθὼν ἐν μέσῳ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ ἐκ γαστρός σου σάρκα εἴληφεν, ὁ σὲ προορίσας, Αγνὴ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στολὴ ἐκ τῶν αἰμάτων σου, ὑφάνθη φρικτῶς, τῷ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, τὰ ὄντα συστήσαντι, ἐκ σοῦ γὰρ σάρκα Κόρη εἴληφεν, ὁ σὲ προορίσας, Αγνὴ πρό, τῶν αἰώνων.

Τοῦ Άγίου

Ο αὐτὸς

Σοφία τὴ τοῦ Πνεύματος, καὶ λόγῳ ζωῆς, πιστῶν τὰς καρδίας, ῥυθμίζεις Νεκτάριε, πρὸς πολιτείαν Πάτερ, κρείττονα, ως τοῦ Εὐαγγελίου, σοφὸς Τεροκῆρυξ.

Ιεραρχίας ἔνδυμα, σοφὲ στολισθείς, ἔργοις ἐναρέτοις των αὐτὸς κατεποίκιλας, ως Ιεράρχης ἐνθεώτατος, καὶ των μυστηρίων, τῶν θείων οἰκονόμος.

Συνέσει καὶ πραότητι, ἐμπρεπῶν σοφῶς, ὁσίας παρθένους, ἐνθέως συνήθροισας, καὶ τῷ Χριστῷ αὐτὰς ὠδήγησας, λόγοις τε καὶ ἔργοις, ἀμέμπτου πολιτείας.

Θεοτοκίον

Τὴ σὴ ἑλλάμψει Ἀχραντε, ψυχὴν τὴν ἐμήν, τὴν ἔζοφωμένην, παθῶν ἀμαυρότησιν, ως συμπαθὴς Αγνὴ καταύγασον, καὶ τῷ θείῳ φόβῳ καθήλωσον μὲ ὄλον.

Δεύτερος

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Ἴαματα ἀφθονα, ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου, τῇ του Παρακλήτου ἐπομβρίᾳ, ἀεὶ βλυστάνει Πάτερ Νεκτάριε, καὶ ἀποδιώκει πονηρά, πνεύματα ἐκάστοτε, τῶν αἰτούντων τὴν χάριν σου.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, καὶ πάσχουσι τὴν λυτρωσιν, τοὶς προσερχομένοις σοὶ παρέχων, παύεις τὰ χρόνια ἀσθενήματα, καὶ κατασβεννύεις χαλεπήν, πυρεσσόντων φλόγωσιν, δρόσω Πάτερ σὴς χάριτος.

Πατέρων ἰσότιμος, τῶν πάλαι ἐχρημάτισας, τούτων μιμησάμενος τὸν τρόπον, τὸν θεῖον ζῆλον καὶ τάς, λοιπὰς ἀρετάς, ταπεινοφροσύνη ἀληθεῖ, καὶ ἀπλάστοις ἥθεσι, διαπρέψας Νεκτάριε.

Θεοτοκίον

Αγνείας κειμήλιον, Παρθένε Παναμώμητε, ἔμψυχον ἀλάβαστρον καὶ θεῖον, τοῦ κενωθέντος μύρου ἐν σοὶ τῆς ζωῆς, σκεῦος εὐωδίας ἀρετῶν, τὴν ψυχὴν μου ἔργασαι, διὰ βίου σεμνότητος.

Καταβασία

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τὴ θεία δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοὶς ὑμνούσι σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ωδὴ σ' Ό Ειρμὸς

Τὸν προφήτην Ίωνάν, ἐκμιμούμενος βιῷ, τὴν ζωήν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθοράς, καὶ σώσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου κράζοντα, δόξα σοί. (**Δίς**)

Ο ἐκλάμψας ἐκ Πατρός, πρὸ αἰώνων ως Υἱός, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν, ἐκ γαστρός σου προελθῶν, ἐθέωσε, Παρθενομῆτορ, βροτῶν τὸ φύραμα.

Νύμφη πάναγιος Πατρός, Μήτηρ ἄφθορος Υἱοῦ, ἀνεδείχθης ἀληθῶς, ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶ, τῷ Πνεύματι, προαγνισθεῖσα, Παρθένε Ἀχραντε.

Μυστηρίων θεϊκῶν, θησαυρὸς ὑπερφυῆς, οὐρανίων δωρεῶν, κιβωτὸς χρυσοειδῆς, Πανάμωμε, σαφῶς ἐδείχθης, Χριστὸν κυήσασα.

Ἐργαστήριον φρικτόν, καὶ παστὰς φωτοειδῆς, τῆς σαρκώσεως Ἀγνή, καθωράθης τοῦ Θεοῦ, μορφώσαντος, ἡμῶν τὴν σάρκα, ἐκ τῶν αἰμάτων σου.

Τοῦ Ἅγιου

Ο αὐτὸς

Ως νεόφωτος ἀστήρ, ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροίς, ἀναλάμψας μυστικῶς, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, Νεκτάριε, πρὸς θεῖον πόθον Πάτερ ἀνέφλεξας.

Θεοφρόνως ἐπὶ γῆς, καὶ σοφῶς πολιτευθείς, ἐν ἡμέραις πονηραῖς, κατὰ Παῦλον τὸν σοφόν, Νεκτάριε, παρὰ Κυρίου, λαμπρῶς δεδόξασαι.

Ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀγίαν σου Μονήν, ως στηρίξας ἀσφαλῶς, ὅρμον ἄκλυστον αὐτήν, ἀνέδειξας, πρὸς σωτηρίαν, ψυχῶν Νεκτάριε.

Θεοτοκίον

Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ, τὸν τῶν ὄλων Ποιητήν, καὶ τὴν πάλαι τοῦ Ἀδάμ, ἀφανίσασα ἀράν, Πανάμωμε, τῆς των παθῶν με, ρύσαι ζοφώσεως.

Δεύτερος

Τὴν θείαν ταύτην

Τὸ θεῖον νέκταρ τῆς χάριτος, δεξάμενος Νεκτάριε Ὄσιε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὸν γλυκασμὸν τὸν οὐράνιον, Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἄρτι ἐπήγασας.

Ἐν Ἱεράρχαις θεόληπτος, καὶ ἐν τοῖς διδασκάλοις θεόσοφος, Πάτερ Νεκτάριε, ως ἀληθῶς ἐχρημάτισας, ιδέαις ἐναρέτοις, καλλωπιζόμενος.

Ίόδον καθάπερ ἡδύπνευστον, τὴ θεια εὐωδία τοῦ Πνεύματος, Πάτερ ἡ κάρα σου, ἡμᾶς εὐφραίνει Νεκτάριε, καὶ παυει τὸ δυσῶδες, παθῶν καὶ θλίψεων.

Θεοτοκίον

Δύναμιν δίδου μοὶ Πάναγνε, κατα τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος, τοῦ καθ' ἐκαστην μοί, λόχους καί, δόλους τεκταίνοντος, ἵνα τῆς τούτου βλάβης, φανῶ ἀνώτερος.

Καταβασία

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἔօρτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χείρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ'

Τὴν Υπερμάχω

Ὀρθοδοξίας τὸν ἀστέρα τὸν νεόφωτον, καὶ Ἐκκλησίας τὸ νεόδμητον προτείχισμα Ἀνυμνήσωμεν καρδίας ἐν εὐφροσύνῃ. Δοξασθεὶς γὰρ ἐνεργεία τὴ τοῦ Πνεύματος. Ιαμάτων ἀναβλύζει χάριν ἀφθονον τοὶς κραυγάζουσι. χαιροὶς Πάτερ Νεκτάριε.

Ο Οἶκος

Ἀνθρωπος οὐρανόφρων, ἀνεδείχθης ἐν κόσμῳ, Νεκτάριε Χριστοῦ Ἱεράρχα, ζωὴν γὰρ ὄσιαν διελθῶν, ἀκέραιος ὄσιος καὶ θεόληπτος, ἐν πάσιν ἐχρημάτισας, ἐντεῦθεν παρ' ἡμῶν ἀκούεις.

- Χαῖρε δι' οὐ οἱ πιστοὶ ὑψοῦνται,
- χαῖρε δι' οὐ ἐχθροὶ θαμβοῦνται.
- Χαῖρε τῶν ὄσιων Πατέρων ἐφάμιλλος,

- χαῖρε Ὄρθιοδόξων ὁ θεῖος διδάσκαλος.
- Χαῖρε οἶκος ἀγιώτατος ἐνεργείας θεϊκῆς,
- χαῖρε βίβλος θεοτύπωτος πολιτείας τῆς καινῆς.
- Χαῖρε ὅτι ἀρτίως ἡμιλλήθης Ἀγίοις,
- χαῖρε ὅτι ἐμφρόνως ἔχωρίσθης τῆς ὕλης.
- Χαῖρε λαμπρὸν τῆς Πίστεως τρόπαιον,
- χαῖρε σεπτὸν τῆς χάριτος ὄργανον.
- Χαῖρε δι' οὗ Ἐκκλησία χορεύει,
- χαῖρε δι' οὗ νῆσος Αἴγινα χαίρει.
- Χαίροις Πάτερ Νεκτάριε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τὴ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου Μητροπολίτου Πενταπόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ θαυματουργοῦ καὶ κτίτορος τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱεράς Μονῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος τῶν Μοναζουσῶν, Κοιμηθέντος ὁσίως κατὰ τὸ ἔτος 1920.

Στίχοι

- Νέκταρ τῆς ζωῆς τῆς αἰωνίου πίνων,
- Νᾶμα Νεκτάριε ἵάσεων βλύζεις.
- Ἀμφ' ἐνάτη Νεκταρίοιο ἐκ ῥεθέων θυμὸς ἥρθη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα. μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου.

Στίχοι

- Ἴπποις πρὸς Θεὸν Ὁνησιφόρε τρέχων
- Ἐχεις συνιπεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.
- Νύσσης οὐρανίης ἐπέβητ ἐνάτη ὁ Αθληταί.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης.

Στίχοι

- Ζωῆς μελλούσης ἀξιοῦται Ματρῶνα
- Ως ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Στίχοι

- Λέσβου τὸ θρέμμα παρθένος Θεοκτίστη
- Κτίστη Θεῷ πρόσεισι πάγκαλος νύμφη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ὁσίων Μητέρων ἡμῶν Εὔστολίας καὶ Σωπάτρας.

Στίχοι

- Ὄλη καλὴ σὺ πρὸς Θεὸν χωρεὶς Λόγον
- Στολαὶς σταλεῖσα ψυχικαὶς Εὔστολία.
- Σωπάτρα Πατρός, Πνεύματός τε καὶ Λόγου
- Θρόνῳ παρέστη δοῦσα γῆ τὸ σαρκίον.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Στίχοι

- Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν θεῖον ξύλοις
- Οἱ τὸ ξύλον τιμῶντες ὡς θεὸν πλάνοι.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Χριστοφόρος καὶ Μαῦρα ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Πλάνην ἀμαυροὶ Μαῦρα κοπεῖσα ξίφει,
- Χριστοῦ δὲ τιμηθεὶς φῶς ὁρᾷ Χριστοφόρος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Ναρσὴ καὶ Ἀρτέμονος.

Στίχοι

- Ναρσὴς σὺν Ἀρτέμονι ἐκκοπεὶς ξίφει,
- Σὺν Ἀρτέμονι λαμβάνει καὶ τὰ στέφη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, ὁ διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας (**ἀναστήματος**) ὀνομασθεὶς Κολοβός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἰωάννην ἔκρυψε γὴς βραχὺς τόπος,
- Ὅς κὰν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πρᾶξιν μέγας.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἐλλάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Εἰ καὶ μετέστης Ἐλλάδιε τοῦ βίου,
- Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοὶς ἐν βίῳ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἐκκλησίᾳ σοὶ Συμεὼν ὄφλει χάριν
- Ὑπὲρ μεταφράσιος Ἅγιων βίων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ Ὁσιοι καὶ θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν Εὐθύμιος καὶ Νεόφυτος οἱ κτίτορες τῆς ἐν Ἀθῷ ιερὰς σεβασμίας Μονῆς τοῦ Διοχειαρίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Εὐθύμιον συνάμα τῷ Νεοφύτῳ
- Τιμῷ κτίσαντας τὴν Μονὴν Ἀρχαγγέλων.

Ταὶς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

Τους ἐν καμίνῳ Παιδάς σου Σωτῆρ, οὐχ ἥψατο οὐδὲ παρηγώχλησε τὸ πύρ, τότε οἱ τρεῖς ώς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὅμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. (**Δίς**)

Κεκοσμημένη θείοις κροσσωτοίς, ώς πάντων βασίλισσα ἀρετῶν ὑπερφυῶν, ἔστης ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Πλάστου, ὑπὲρ νοῦν ἐκλάμπουσα, παρθενικαὶς καλλοναίς, Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ.

Ο τῶν ἀπάντων Κτίστης καὶ Θεός, θεῶσαι βουλόμενος διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, τὸν πεπτωκότα ἀνθρωπὸν ἐκ σοῦ τὴν σάρκα, τοῦ Ἀδὰμ ἐνδύεται, καὶ σὲ Προστάτιν Ἄγνη, δείκνυσι κόσμου παντός.

Περυπωμένον βίον μετελθῶν, τὸ κάλλος ἡμαύρωσα τῆς ψυχῆς μου ὀλικῶς, ἀλλὰ σὺ δίδου μοὶ μετάνοιαν Παρθένε, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, ἵνα Χριστῷ τῷ Θεῷ, δουλεύσω εἰλικρινῶς.

Ηὐπερτέρα πάντων ἀληθῶς, ώς Μήτηρ πανάφθορος τοῦ τῶν ὄλων Ποιητοῦ, πάσης φθορὰς ὑπέρτερον τὸν νοῦν μου, δεῖξον καὶ φωτὶ μὲ λάμπρυνον, τῆς ἀγλαΐας τῆς σῆς, Θεογεννῆτορ Ἄγνη.

Τοῦ Ἅγίου

Ο αὐτὸς

Ίνωμη εὐθεῖα Πάτερ λειτουργῶν, Χριστῷ τῷ Παντάνακτι καὶ καρδίᾳ καθαρά, τὸν φωτισμὸν τοῦ Παρακλήτου εἰσεδέξω, τὴν ψυχή σου Ὅσιε, εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ολολαμπής ώς ἥλιος ἡμῖν, ἐσχατοὶς ἐν ἔτεσιν ἀνατείλας νοητῶς, φωταγωγεῖς τῶν εὐσεβῶν τὰς διανοίας, τῷ φωτὶ τῶν ἔργων σου, Νεκτάριε ιερέ, Ἱεραρχῶν καλλονή.

Γῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος ἀεί, ὃς ἄλλο Νεκτάριε ῥατρεῖον θαυμαστόν, ἡ τῶν λειψάνων σου σορὸς
Πάτερ παρέχει, τοὶς πιστῶς προστρέχουσιν, ἐν εὐλαβείᾳ πολλή, τὴν εὐαγεῖ σου Μονή.

Θεοτοκίον

Ως τοῦ Σωτῆρος Μῆτερ καί Θεοῦ, Παρθένε Πανάμωμε ὅμματί σου συμπαθεῖ, βλέψον τὴν κάκωσιν
ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας, καὶ βιαίας ὥνσαι με, ἔξεως τῆς πονηρᾶς, τῶν ὀλεθρίων παθῶν.

Δεύτερος

Οὐκ ἐλάτρευσαν

Ιαμάτων σε, πηγὴν Πάτερ ἀνέδειξε, Χριστὸς δοξάσας σε, ὁ ὑπὸ σοῦ δοξασθείς, ἐντεῦθεν οἱ πάσχοντες,
ποικίλοις πάθεσι, καταφεύγουσι, τὴν θήκη τῶν λειψάνων σου, καὶ εύρισκουσιν ὑγείαν.

Διδαγμάτων σου, τὰ ἵερὰ συντάγματα, ἀεὶ εὐφραίνουσι, τῶν εὺσεβῶν τὰς ψυχάς, Ἅγιο γάρ Πνεύματι,
Πάτερ κινούμενος, τὸν τῆς χάριτος, λόγον σοφῶς συνέγραψας, καὶ ζωῆς τὰς ὑποθήκας.

Ως πραότατος, καὶ ταπεινὸς καὶ μέτριος, τοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, Πάτερ ἐπλήσθης φωτός, ἐντεῦθεν
θεόληπτος, ἐφαίνου Ὁσιε, πρὸς τὰ κρείττονα, μυσταγωγῶν χαρίσματα, θεαρέστου πολιτείας.

Θεοτοκίον

Σωματώσασα Θεὸν τὸν Ὑπερούσιον, ἐκ τῷ αἰμάτων σου, δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ, σωτήριος γέφυρα,
ἡμᾶς ἀνάγουσα, πρὸς οὐράνια, ὕφθης τοὶς πίστει κράζουσι, χαῖρε Κεχαριτωμένη

Καταβασία

Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν; ἀνδρείως
πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Ωδὴ η' Ὁ Είρμὸς

“Ον φρίττουσιν Ἀγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες,
εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (Δίς)

Γεννᾶται ὁ ἄναρχος, ἐν χρόνῳ σαρκικῶς, ἐκ σοῦ Ἀειπαρθένε, καὶ μετὰ τοκετόν, παρθένον τηρεῖ σε, ὡς
πρὸ τόκου Ἀγνήν, ὃ τῶν ὑπὲρ νοῦν σου ἀρρήτων μεγαλείων!

Ἐν θρόνῳ ὡς σύνθρονος, Πατρὸς καὶ ἐν χερσί, ταὶς σαὶς ὕσπερ νήπιον, βροτοὶς ὁμοιωθείς, ὁ Λόγος
ὄρᾶται, ὁ συνέχων τὸ πᾶν, καὶ ἀνακαινίζει, Παρθένε τοὺς φθαρέντας

Γενυμάτων χρηστότητος, ἀκένωτος πηγή, χαρίτων τοῦ Πνεύματος λειμῶν πανευθαλής, ἐδείχθης
Παρθένε, τετοκνία Χριστόν, τὸν ζωοποιοῦντα, τοὺς σὲ ὑπερυψοῦντας.

Ἄγιον Άγιαν σε, ἀνέδειξε Χριστός, Άγιον ὁ Ἄγιος, Υἱός σου γεγονῶς, διὸ τὴν ψυχήν μου, ἐναγῆ τὴ
φθορά, γεγονοῦαν Κόρη, ἀγίασον καὶ σῶσον.

Toῦ Άγίου

Ο αὐτὸς

Γνωρίσαι ὁ Κύριος, θελήσας τοὶς ἐν γῇ, ἦν δέδωκε δόξαν σοί, σοφὲ ἐν οὐρανοῖς, πηγὴν ιαμάτων, καὶ
Θαυμάτων πολλῶν, ἐδειξε παμμάκαρ, τὰ θεία λείψανά σου.

Ἐκ γῆς ἀνεφάνησαν, ὡς κρίνα τοῦ ἀγροῦ, εὐθὺς ὡς ἡνοίγη σου, ὁ τάφος ὁ σεπτός, Νεκτάριε Πάτερ, τὰ
σεπτά σου ὁστά, ἐκπέμποντα πάσιν, ὀσμὴν ἀθανασίας.

Ψυσθῆναι ίκέτευε, Μονήν σου τὴν σεπτήν, ἐκ πάσης στενώσεως, καὶ βλάβης καὶ ὄργης, ἐν σοὶ
καυχωμένην, Ιεράρχα Χριστοῦ, καὶ τὴν πατρική σου, στοργὴ ἀνακειμένην.

Θεοτοκίον

Ἀσπόρως συνέλαβες, τὸν Πάντων Ποιητήν, ἀφθόρως δὲ τέξασα, αὐτὸν μετὰ σαρκός, φθορὰς μὲ

Παρθένε, σαρκικῶν λογισμῶν, τὴ χάριτί σου ῥύσαι, τὸν σὸν οἰκτρόν ἰκέτην.

Δεύτερος

Παίδας εὐαγεῖς

Γνώσει καὶ σοφίᾳ διαλάμπων, δογμάτων τῆς ἀληθείας Πάτερ Ὁσιε, Ὁρθοδόξου πίστεως, ἀκριβῆς διδάσκαλος, καὶ φυτοκόμος ἄριστος ἡθῶν σεμνότητος, ἐδείχθης Ἱεράρχα παμμάκαρ, τῶν παθῶν τὰς ρίζας, τῷ λόγῳ σου ἐκτέμνων.

Ἐχει σὲ ἡ Αἴγινα ἡ νῆσος, προστάτην καὶ ἀρωγὸν καὶ ἀντιλήπτορα, μετὰ τὸν θεόληπτον, Πάτερ Διονύσιον, μεθ' οὗ ἀπαύστως φύλαττε ταύτην Νεκτάριε, ἐκ πάσης συμφορᾶς καὶ ἀνάγκης, πίστει προσκυνοῦσαν, τὰ θεία λείψανά σου.

Τήσεσι τῶν θείων σου χειλέων, ώς τέκνα πνευματικὰ σοὶ αἱ μονάστριαι, ἀς ἐν ταύτῃ Ὁσιε, τῇ Μονῇ συνήγαγες, ἐκ κοσμικῆς συγχύσεως καὶ ματαίοτητος, ἐμφρόνως πειθαρχοῦσαι πρὸς δόξαν, ἔγονται τὴν θείαν, τελούσαί σου τὴν μνήμην.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε Παρθένε Θεοτόκε, Άγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων ἀγαλλίαμα, καὶ βροτῶν διάσωσμα, καὶ μέγα προσφύγιον, τῆς τῶν παθῶν μὲ λύτρωσαι δουλείας τῆς πονηρᾶς, καὶ δίδου μοὶ ἀνάνευσιν Κόρη, τῷ κεκακωμένῳ, ἔχθροῦ τῇ ἐπηρείᾳ.

Καταβασία

Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νὺν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὑμνοῖς τιμήσωμεν.
(Δίς)

Σωτηριώδη πηγὴν Πολυχεύμονα, σὲ Θεοτόκε Παρθένε γινώσκομεν, τῆς ζωῆς πηγάζουσαν, ὕδωρ τὸ ἀθάνατον, καὶ τὰς καρδίας ποτίζουσαν πλουσίως, τῶν ὄρθοδόξως ὑμνούντων σὲ Δέσποινα.

Ιεροτύπως Μωσῆς σὲ προέγραψε, στάμνον, λυχνίαν καὶ βῖτον καὶ τράπεζαν, κιβωτὸν κατάχρυσον, καὶ σκηνὴν θεότευκτον, ὃν τὰς ἐκβάσεις ἡμεῖς νὺν καθορῶντες, σὲ ἀληθῆ Θεοτόκον δοξάζομεν.

Μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον τέξασα, ὃν ὁ Πατὴρ πρὸ αἰώνων ἐγέννησε, Λόγον τὸν Ὑπέρθεον, Θεοτόκε Ἄχραντε, τῆς σωτηρίας ἡμῖν ὥφθης αἰτία, τοὶς μεγαλύνουσι Κόρη τὸν τόκον σου.

Ολολαμπὲς ἀνεδείχθης παλάτιον, καὶ φωτοφόρος καθέδρα καὶ πάγχρυσος, τοῦ ἐν κόλποις Ἄχραντε, τοῦ Πατρὸς ὑπάρχοντος, Λόγου ἀφράστως ἐκ σοῦ σωματωθέντος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Υπερκειμένη ἀπάσης τῆς κτίσεως, τῆς ὄρατῆς καὶ ἀϋλου Πανάχραντε, ὕφθης σωματώσασα, τὸν πάντων, Δεσπόζοντα, ὅθεν τὸν νοῦν μου τῆς κάτω προσπαθείας, δεῖξον ὑπέρτερον Κόρη καὶ σῶσον με.

Τοῦ Αγίου

Ο αὐτὸς

Στέφανον δόξης ἐδέξω Νεκτάριε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ λαμπρῶς σὲ δοξάσαντος, ὁσίως τὸν δρόμον σου, Πάτερ ὡς ἐτέλεσας, καὶ τῶν Άγίων ἴσοτιμος ἐδείχθης, μεθ' ὃν δυσώπει τῶν τιμώντων σε.

Ιεραρχίας στολὴν ἐνδυσάμενος, ιερωτέραν αὐτὴν Πάτερ ἐδειξας, ιεροῖς σου σκάμμασι, καὶ ὁσίοις πόνοις σου, καὶ τῶν Πατέρων τῶν πάλαι ἀνεμάξω, τῇ καθαρᾷ σου ζωῇ τὴν λαμπρότητα.

Μέτ' ἐγκωμίων τελοῦσα τὴν μνήμην σου, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία Νεκτάριε, χαίρει ἐν σοὶ Ἀγιε, ταύτην γὰρ ἐφαίδρυνας, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις Τεράρχα, ἡγιασμένος φανεῖς Θείω Πνεύματι.

Οσμὴν ζωῆς οὐρανίαν μυρίπνοον, ἷν ἀποτνέει ἡ πάντιμος κάρα σου, νοητῶς μοὶ δώρησαι, τὴν ψυχή μου Ἀγιε, καὶ ὥσπερ μύρον εὐῶδες Πάτερ δέξαι, τοῦτον τὸν ὅμονον ὃν πόθῳ σοὶ ὑφανα.

Θεοτοκίον

Ὑψηλοτέρα τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ λαμπροτέρα ἡλιου ὑπάρχουσα, ἀσυγκρίτως Δέσποινα, τὸν τῆς δόξης Ἡλιον, τὸν φωτοδότην Χριστὸν σαρκὶ τεκοῦσα, καταφωτίζεις τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Δεύτερος

Ἄπας γηγενής

Στήλην ἀρετῶν, τὴν σὴν καθαρότητι Χριστὸς σὲ ἔδειξε, προμηθεία κρείττονι, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις Ἀγιε, καὶ ἔμψυχον παράδειγμα πρὸς βίον ἐνθεον, τῶν πιστῶν μέν, τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, καὶ ἀπίστων τὸ θράσος αἰσχύνοντα.

Ἴνα τῆς ζωῆς, τῆς σῆς τὸ ὑπόλοιπον ἀνύστης Ὅσιε, ἡσύχως Νεκτάριε, ἐνδελεχεία θείας ἐνώσεως, κόσμου παντὸς ἐμάκρυνας καὶ τὴν σεπτή σου Μονὴ ἐν Αἴγινῃ, Πάτερ κατεσκήνωσας, πρὸς Χριστὸν ὀλικῶς ἀναγόμενος.

Μέτοχος ζωῆς, τῆς ἄνω γενόμενος Πάτερ Νεκτάριε καὶ Ἀγγέλων σύσκηνος, ὡς θεαρέστως Πολιτευσάμενος, ἀπαύστως καθικέτευε ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου, καὶ ἀπάστης, τῆς Ἑλλάδος Ἀγιε, τῆς πλουτούσης σὲ νέον ἀγλαῖσμα.

Ομιλοι πιστῶν, ἐκ πάστης συντρέχουσιν Ἑλλάδος πάντοτε, τὴν Μονὴ σου Ἀγιε, καὶ θείαν χάριν καὶ πᾶσαν αἴτησιν, ἐκ τῶν σεπτῶν λειψάνων σου πιστῶς λαμβάνουσιν, ἀλλ' ὃ Πάτερ καμοῦ τοῦ ἰκέτου σου, ὥσπερ οἶδας τὴν αἴτησιν πλήρωσον.

Θεοτοκίον

Ὑψωσας ἡμῶν, τὴν φύσιν τὴν ἔκπτωτον πρὸς τὰ οὐρανια, τῷ ὑψίστῳ τόκῳ σου, Ὅπεραγία Κόρη Πανύμνητε, διὸ καμοῦ ἀνύψωσον ψυχῆς τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸ κάλλος, Δέσποινα τὸ ἀρρητὸν τῆς ἀλήκτου ζωῆς καὶ λαμπρότητος.

Καταβασία

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι λαμπαδούχονύμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὔλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ιερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάρια

Ο οὐρανὸν τοὶς ἄστροις

Ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλου, καὶ ἄδε ἄσματα καινά, τὸν σὸν νιὸν εὐφημοῦσα καὶ ιερὸν νυμφαγωγόν, Νεκτάριον τὸν ἀρτίως, ἡγιασμένον φανέντα.

Ἐτερον ὅμοιον

Θεοπρεπῶς βιώσας, ἐμεγαλύνθης θαυμαστῶς, Νεκτάριε Τεράρχα, παρὰ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, πηγὴ θαυμάτων γὰρ ὠφθη, ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη.

Θεοτοκίον

Θεοχαρίτωτε Κόρη, ἰκέτευε διὰ παντός, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Δεσπότην, καὶ πολυεύσπλαγχνον Θεόν, πάσης ἀνάγκης, τοὺς εὐσεβεῖς Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Ιστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἔξῆς Προσόμοια.

Ὕχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἀσματικωῶς συνελθόντες πανηγυρίσωμεν, τὴν μνήμην τὴν ἀγίαν, Νεκταρίου τοῦ Θείου, τοῦ ἄρτι δοξασθέντος παρὰ Χριστοῦ, τὴν τοῦ βίου λαμπρότητι, τῶν ἱαμάτων ταὶς χάρισι Θαυμαστῶς, εὐσεβῶν εἰς περιποίησιν.

΄Η τῶν λειψανων σου θήκη Πάτερ Νεκτάριε, ώς ἄλλη καθορᾶται, Σιλωὰμ κολυμβήθρα. νοσήματα γὰρ παύει τὰ χαλεπά, καὶ ύγειαν καὶ λύτρωσιν, τοὶς πρὸς αὐτὴν προσιοῦσι νέμει ἀεί, ἐνεργεία τῇ τοῦ Πνεύματος.

Τις ἐπαξίως ύμνησει τὰς δυναστείας σου, ὅτι δέδωκας ἥδη, στῦλον καὶ ἐδραίωμα ἀρραγές, τὴ σεπτὴ Ἔκκλησία σου, τὸν θεηγόρον Νεκτάριον ἀληθῶς, τὸν ὄσιος σοὶ λατρεύσαντα.

΄Υπὲρ ὄσμὴν ἀγροῦ πλήρους κατὰ τὴν θείαν φωνήν, ἡ εὐώδεια πέλει τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, Νεκτάριε τρισμάκαρ τῶν εὺσεβῶν, τὰς αἰσθήσεις εὐφραίνουσα, ὅθεν ἡ Αἴγινα βλέπουσα τὴν ἐν σοί, θείαν χάριν μακαρίζει σε.

Δόξα... Ἡχος πλ. α'

΄Οσιε Πάτερ, μελέτην θείου νόμου, τὸν βίον ποιούμενος, τῶν πάλαι Ἀγίων, τὴν ζωὴν ἔχαρακτήρισας, τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκός, ὑποτάξας τῷ πνεύματι, Χρηστότητα ἐποίησας, καὶ ὁσιότητα ἡμφιάσω, ώς Ίεράρχης θεόσιοφος, καὶ τῆς ἀρετῆς ἀληθῆς ἐργάτης, ὅθεν λαμπρῶς παρὰ Θεοῦ ἐδοξάσθης, καὶ ιαμάτων κρήνη, ἡ τῶν λειψάνων σου σορὸς ἐδείχθη, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐπισκιάσει. Άλλ' ὁ Νεκτάριε μακάριε, ράνον ἐν ταῖς ψυχαὶς ἡμῶν, τὸ νέκταρ τῆς σῆς χάριτος, καὶ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, δοθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ὀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων του Ἀγίου ἡ γ' καὶ σ' ὠδή.

Ἀπόστολος

Προκείμενον Ἡχος βαρὺς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὄσιων αὐτοῦ.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδόσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγγωσμα.

Ἐφ. 5,8-19

Ἄδελφοί, ώς τέκνα φωτός...

Αλληλούϊα Ἡχος α'

Οἱ Ιερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὄτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

4,25-5,12

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡλοκούθησαν τῷ Ἰησοῦ...

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Άλληλούϊα.

Μεγαλυνάρια

΄Ωφθης Ἔκκλησίας νέος ἀστήρ, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, τῇ ὄσια σου βιοτή, ὅθεν καταυγάζεις, πιστῶν τὰς διανοίας, ταὶς νοηταὶς ἀκτίσι Πάτερ Νεκτάριε.

Χάριτι θαυμάτων παρὰ Χριστοῦ, λαμπρῶς ἐδοξάσθης, μετὰ τέλος σου τὸ σεπτον, ὅθεν των λειψάνων, ἡ θήκη σου πηγάζει, ίάματα ποικίλα Πάτερ τοὶς πάσχουσι.

Φύλαττε καὶ σκέπε τὴν σην Μονήν, Νεκτάριε Πάτερ, τὴν τιμῶσαν σὲ εὐλαβῶς, καὶ ἀεὶ εὐλόγει, τὴν νῆσον τῆς Αἰγίνης, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀντιλήψει σου.

Ἀπόλυσις